

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1091-ҳадис

1091/2449 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ عِرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ، قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ».

1091.2449. Абу Ҳурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар: **«Ким бировнинг шаънига ёки бирор нарчасига зулм қилган бўлса, уни бугун - динор ҳам, дирҳам ҳам бўлмай қолишидан олдин - рози қилиб олсин. Агар солиҳ амали бўлса, ундан қилган зулми миқдорида олинади; яхшиликлари бўлмаса, ҳақ эгасининг ёмонликларидан олиниб, бунга юклатилади».**

* Агар киши бировнинг шаънига туҳмат, иғво ёки ғийбат қилиш орқали футур етказса, ундан розилик сўраб қўйиши керак бўлади. Шунингдек, агар икки кишининг ўртасида гап-сўз ўтган бўлса, улар ҳам бир-бирларидан рози-ризолик сўрашлари лозим. Хусусан, бировга моддий зиён етказган киши етказилган зарарни тўлаш билан унинг эгасини рози қилиши даркор. Аммо ана шундай розилик олаётган киши розилик ҳисобга ўтиши учун бўлиб ўтган ноҳақликнинг нима эканини, миқдорини, кўламини очиқ-ойдин айтиши шартми ёки шарт эмасми, деган саволга уламолар турлича жавоб берганлар: баъзилар шарт, деса, бошқалар шарт эмас, дейди. Шунинг учун ҳам муаллиф сарлавҳани савол билан яқунлаган. Бироқ, келтирилган ҳадис иккинчи гуруҳнинг фикрини қувватлайди.

Манба: hadis.islom.uz

